

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: De fire danske undtagelser : Folkeafstemning om Amsterdam-traktaten

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1998

Emne:Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 4

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

VI VIL HOLDE FAST

HOLD POLITIKERNE FAST PÅ LØFTERNE

Maastricht-traktaten blev nedstemt i Danmark i 1992. For at få et »nej« lavet om til et »ja« et år senere, indførte politikerne fire såkaldte undtagelser. Danmark skulle være fri for

- unionsborgerskab
- fælles rets- og politisamarbejde
- fælles militær
- fælles mønt.

Løfterne ved den sidste folkeafstemning i 1993 var klare nok: Danmark var uden for unionsudviklingen og skulle have en ny langsigtet Europa-politik. De løfter må vi holde politikerne fast på.

I PRAKSIS UDHULES UNDTAGELSERNE

Amsterdam-traktaten udvider og forstærker Unionen på lige netop de punkter, Danmark har sagt nej til. Unionspolitikkerne siger, at undtagelserne er blevet en del af Amsterdam-traktaten. Det er rigtigt at Danmark har fået et særligt tillæg til Amsterdam-traktaten. Men undtagelserne er blevet udformet, så der i praksis ikke bliver ret meget indhold tilbage. Løfterne fra 1993 er ikke overholdt, og Amsterdam-traktaten sætter mere fart på Danmarks vej ind i Unionen.

EU-BORGERE FØRST - DANSK STATSBOGERSKAB DERNÆST

Amsterdam-traktaten udvider Unionens statsborgerskab med et sæt EU-menneskerettigheder. Dermed bliver EU-Domstolen nu også menneskerettighedsdomstol inden for EU. Det er overflødigt, fordi vi i forvejen har Menneskerettighedsdomstolen. Det er kun lavet sådan for at få udvidet Unionens statsborgerskab.

Amsterdam-traktaten siger godt nok at Unionens statsborgerskab ikke skal erstatte de enkelte landes statsborgerskab. Men det er en gummiformulering, som åbner for at man kan udvide Unionens statsborgerskab konstant. Det er det stik modsatte af, hvad politikerne lovede i 1993. Her står der i Danmarks forklaring i Edinburgh-afgørelsen at unionsborgerskabet ikke skal opbygges sideordnet med de nationale statsborgerskaber.

De nationale statsborgerskaber bliver underordnet Unionens statsborgerskab, fordi EU-love står over nationale love. Hvorfor skal vi egentlig have fælles statsborgerskab, hvis vi ikke ønsker en fælles stat, en slags Europas forenede Stater?

INDENRIGSPOLITIK BESTEMMES AF SCHENGEN

Danmark har en undtagelse fra den overstatslige del af EU's rets- og politisamarbejde, Schengen og Europol. Vi »deltager ikke« i beslutningerne. Men i de konkrete regler bliver der næppe nogen undtagelse. Vores undtagelse er dermed blevet udhulet til en undtagelse fra at få indflydelse. Det skyldes at Amsterdam-traktaten forbyder de enkelte lande at have en grænsekontrol. Den danske regering har ikke fået en undtagelse fra de helt åbne grænser i Amsterdam-traktaten.

Et helt åbent EU uden indre grænser vil føre til at Danmark kommer under pres for at indføre samme regler som resten af det åbne område. Hvis Danmark ikke indfører samme regler senest 6 måneder efter de andre, skal der ifølge traktaten »træffes passende foranstaltninger«.

I UNDTAGELSERNE

HERTIL OG IKKE LÆNGERE

»De andre lande har accepteret, at vi har sagt hertil og ikke længere. Forud for 2. juni var der en udbredt frygt for, at Maastricht-traktaten var en glidebane, der ville indebære en løbende overførsel af suveræniteten på netop de 4 områder. Denne frygt er nu væk.«

*Marianne Jelved,
Weekendavisen 14. maj 1993*

Storbritannien og Irland har gjort det omvendte af Danmark. De har fået en undtagelse, hvor de beholder grænsekontrollen og får ret til at deltage i beslutninger og øve indflydelse. Et nej til Amsterdam-traktaten kan på dette område sikre at den lovede undtagelse bliver overholdt. Dermed vil vi selv fortsat kunne bestemme vores retspolitik, vores politiarbejde, vores integration af indvandrere, og mange andre indenrigspolitiske emner.

VI SÆTTES I BÅS MED EURO-HÆR

Amsterdam-traktaten giver Unionen fuld adgang til at bruge militær magt. Tropperne er placeret i forsvarsorganisationen Vestunionen, som nu skal kobles sammen med EU. Unionen vil kunne sætte militær ind både i Europa og i andre dele af verden. Det kan være »navnlig« fredsbevarende og fredsskabende opgaver, men altså også andre slags opgaver. Der er således ingen formel grænse for hvilke krige EU kan blive indblandet i, hvis Amsterdam-traktaten vedtages.

Danmark er undtaget fra at sende danske soldater, hvis vi ikke vil. Det er heller ingen andre EU-lande forpligtede til. I den praktiske politik er der således ingen undtagelse, ingen forskelle på Danmark og på de andre lande.

Når først et enigt EU-topmøde har besluttet at sende militæret, vil det ligne en EU-hær. Ingen vil lægge mærke til at danskere ikke er en del af den nye militære magt. Som det eneste land kan Danmark ikke forhindre Unionen i at gå i krig, fordi undtagelsen er blevet udhulet til at være en undtagelse fra indflydelse.

Samtidig lægger Amsterdam-traktaten grunden til et fælles udenrigsministerium og udnævner en top-embedsmand til en slags fælles udenrigsminister.

Et nej til Amsterdam-traktaten kan sikre at vi ikke sættes i bås med for eksempel Frankrigs atomprøvesprængninger i Stillehavet. Et nej vil give os lov til at have vores egne meninger i udenrigs- og sikkerhedspolitikken.

MAGTEN OVER EGNE PENGE I FARE

Amsterdam-traktaten ændrer ikke vores undtagelse fra den fælles mønt. Danmark beholder kroner og øre, når andre går over til fælles Euro-penge. Men de politikere, som siger ja nu, ønsker også at afskaffe vores egne penge og lade EU's komité af bankdirektører bestemme vores økonomiske politik og niveau for arbejdsløshed. Derfor vil de danske vælgere komme under kraftigt pres for endnu en folkeafstemning, hvis det bliver et ja til Amsterdam-traktaten.

Med et nej til Amsterdam-traktaten kan vi standse presset for en ny folkeafstemning. Et nej slår fast at vi i sidste ende selv vil bestemme vores økonomi- og pengesager.

Jens-Peter Bonde, medlem af EU-parlamentet

Ulla Sandbæk, medlem af EU-parlamentet

Drude Dahlerup, talsperson for JuniBevægelsen

UDSTYK BILDETSK 88-48 16 010

»Unionsborgerskabet udbygges til et over-ordnet statsborgerskab, og vi skal acceptere at udenlandsk politi og efterretningstjeneste må operere på dansk område. Dermed ligger Amsterdam-traktaten allerede langt fra de undtagelser, som de danske politikere lovede til gengæld for et ja ved den anden folkeafstemning om Unionen i 1993. Undtagelserne tømmes gradvist for indhold. Med et nej kan vi holde politikerne fast på deres løfter.«

Drude Dahlerup,
talsperson for JuniBevægelsen

JuniBevægelsen

JEG VIL GERNE

- have flere oplysninger om Amsterdam-traktaten og folkeafstemningen 28. maj
- kontaktes for at være med i kampagnen op til folkeafstemningen
- være medlem af JuniBevægelsen (200 kr. årligt. Pensionister og studerende halv pris)
- give et bidrag på giro 919-6706

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr.: _____

By: _____

Tlf.: _____

Kan sendes gratis - men brug
- frieri, hvis du kan,
JuniBevægelsen

JuniBevægelsen
Skindergade 29,1
+++ 1914 +++
1045 København K
tlf. 33 93 00 46, fax 33 93 30 67
e-mail: juni1et@inform-bhs.dk
www.juni1et.dk

55

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk